

Pět bodů z Masarykova OE hodně, nebo málo?

21.8.2014 Pražský deník str. 19 Sport

DAVID SOELDNER

Brno OE Ani jeden nesplnil cíl, který si před Velkou cenou silničních motocyklů v **Brně** stanovil. Jeden si přál přímý a úspěšný souboj o body s konkrétním soupeřem, druhý nechtěl upadnout, a třetí? Původně pomýšlel i na pódium! Zdánlivě spokojeně se tvářil jen ten čtvrtý, s tvrzením, že si závodů OE zatím OE hlavně užívá. Sečteno, podtrženo OE co do umístění to od **Čechů** na **Masarykově** okruhu senzace nebyla, ale na výkony našich jezdců nelze nahlížet jen z matematického hlediska. Jak si tedy vedli, Hanika, Kornfeil, Popov a Abraham?

Upletený bič nešvihl

V tak zvláštním rozpoložení asi Jakub Kornfeil ještě nebyl. Ačkoliv ještě nikdy nestál na bedně, a cesta za dobrým umístěním se mu v této sezoně už třikrát uzavřela i díky přičinění neopatrných soupeřů, přece jen, tentokrát šlo o domácí Velkou cenu. Právě o tu, na níž v předchozích **letech** dosáhl skvělých výkonů OE pátého, šestého, sedmého a osmého místa. Kde si tak věřil, a proto na sebe upletl bič prohlášením: „V týmu jsou se mnou spokojeni a čekají na den, až to klapne. Věřím, že to může vyjít v **Brně**. Prostě vyhraju, a je to!“

Jenže po čtvrtém místě ve druhém ze tří tréninků následoval až třináctý čas v kvalifikaci, a v cíli nesmírně vyrovnaného závodu byl ještě o příčku horší. Důvody? Jednadvacetiletý Kornfeil sám uznává, že na rozdíl od konkurentů nezvládá zajíždět rychlé kvalifikační časy hned od začátku, to nejlepší ze sebe vymáčkne až v úplném závěru, ale nesmí se měnit podmínky. A právě na **brněnskou** kvalifikaci po pár minutách pořádně sprchlo. Smůla.

Sen o umístění mezi trojicí nejlepších, nebo přímo o triumfu, se odkládá, a to nejen na **brněnském** okruhu. Za jaký tým, nebo v jaké kubatuře ho za rok pojede, netuší. Nepříliš průzračně utrousil, že **jednání** probíhají, a jednou z variant je přestup do třídy Moto2.

Hlavně nepokazit vztahy

Od posledních zářivých okamžiků českého jezdcem MS motocyklů na domácí trati v nejslabší kubatuře uběhlo sedm let. Tehdy Lukáš Pešek po vítězstvích v Číně a Austrálii dojel v památné a nervy drásající bitvě třetí. Kornfeil, i druhý z **Čechů** v „moto trojkách“, Karel Hanika, už vlastní ceny za vítězství na **Masarykově** okruhu v rámci „**světového šampionátu**“. Ovšem jen za doprovodný závod talentů v Red Bull Rookies Cupu. Kornfeil mu tady kraloval v roce 2009, dlouhomasý Hanika loni a předloni.

A z premiéry v Moto3 byl v zásadě spokojený. Zatím prý na něj z vedení stále nikdo netlačí, závodů si užívá, a neskuhral ani nad bodem za patnácté místo. Vždyť od vítězného Francouze Masboua jej dělilo pouhých 1,838 sekundy. „Nejsem smutný. Potěšilo mne, že jsem se celý závod udržel ve vedoucí skupině, na dohled mnohem zkušenějším jezdcům, a ztráta na první místo byla v cíli minimální. Měli jsme nějaké problémy s motorkou, na to se ale nechci vymlouvat. Sám jsem udělal pár zbytečných chyb. Jen doufám, že se nepokazí vztahy s Kubou Kornfeilem. Trochu se na mne zlobil, jak jsme do sebe v závěru v boji o čtrnácté místo žďuchli. Ale to je přece závod! V tak početné skupině jsou miliony jiných šňuchanců, jen nejsou tolik vidět,“ vyprávěl.

Tisíce eur v kačírku

Před rokem jsme na **Masarykově** okruhu měli v hlavní **soutěži** tři jezdce. Jednoho v Moto 3 a hned dva v královské třídě MotoGP OE díky nepřilíh úspěšnému pokusu Lukáše Peška o ještě jeden návrat do **MS**. Peškova mise skončila v kačírku, v zatáčce při sjezdu na „stadion“. Na úplně stejném místě vyhasly naděje na dojetí i pro Miroslava Popova při jeho premiéře v kategorii Moto2. S rozporuplnými pocity si jí užíval díky „divoké kartě“ a nemalému doplatku promotérovi šampionátu ve výši 15 tisíc eur.

Proč rozporuplnými? Celá letošní sezona je pro něj zakletá. Devatenáctiletý Popov, toužící po stálém angažmá v **mistrovství světa**, si nejdříve poranil loket, díky němuž vynechal testování i začátek španělského šampionátu. Počátkem července musel se zlomenou klíční kostí na operaci.

Dodnes mu lidé připomínají, jak při svém předchozím vystoupení na **Masarykově** okruhu přede dvěma lety jel krátce na druhém místě. Ale pak upadl v cílové rovince. „I proto jsem chtěl doma především dojet. Nepovedlo se. Se Švýcarem Mulhauserem jsme se přetahovali OE on mi to hodil v jedné zatáčce, já mu to v následující vrátil, jenže mi při pokusu o podjetí zavřel cestu. Tak aspoň, že jsem se tentokrát nezranil.“

Příště zariskuje víc

A Karel Abraham? Čtyřicetiletý syn spolumajitele **brněnského** okruhu, který v **MS** debutoval v roce 2005, a z rozlučkového závodu s kubaturou Moto2 ve Valencii v roce 2010 má na kontě i zatím jediné vítězství v šampionátu, jel za humny svého trvalého bydliště jubilejní desátou Velkou cenu **ČR**.

Letos se mu daří OE už nepadá, z jedenácti závodů nedokončil dva, v ostatních bodoval, a před několika týdny dostudoval práva a získal titul Mgr. A navíc touží po dalším, poté, co byl přijat na **brněnskou Univerzitu obrany**, kde ho čeká postgraduální obor **zbraně a munice**.

Pokud se mu zatím něco vzdaluje, tak to je Japonec Hiroshi Aoyama, kterého si vyhlédl za soupeře, jehož chce předběhnout v celkové klasifikaci OE ztrácí na něj deset bodů. Přímou v **české GP** to bylo jedno místo a sedm sekund. Nejpodstatnější je ale fakt, že domácí závod dokončil. Teprve počtvrté.

A pak se v paddocku zamyslel. „Každý závod má svá specifika. Jsou rozdíly v technice, v zázemí týmů, v tom, jak se závod vyvíjí. A třeba fakt, že kluci v Moto3 byli do dvou sekund za vítězem, to je přece super, ne? Pokud jde o mne. Spokojenost? Asi ano. Nepodařilo se mi vyhrát nad Aoyamou. Ale když to vezmu, že se **jednalo** o **Brno**, kde se mi v minulosti nedařilo, tak to zase špatné není. Příště už ale zase budu víc riskovat. To se mi domanechtělo.“

Foto popis| **MOTORKÁŘ**. Karel Abraham jede v **Brně** na start.

Foto autor| Foto: David Soeldner